

واز له منالان بـين، هاتنه لاي منيان لي قهدهغه مه كنه،
!ضونكه ئادشاهيتي ئاسمان هي ئه م جوړه كه سانهيه

Copyright © 1995. All rights reserved.
The Most Important Story® is a registered trademark.
Published by The Most Important Story Publications, LLC.

ISBN 978 1 60834 415 4

Kurdish Sourani

www.mostimportantstory.com

ISBN 978-1-60834-415-4

9 781608 344154

دواى ئەوئى حەزەرەتى عىسا بۆ ئاسمان بەرز بووئە رۆحى
پىرۆزى بۆ ناردىن ئەوئىش فیرت دەکات و رابەراییەت دەکات
هەر وها هیزی مەزنى خودات پیدەدات تا شایەتى بۆ بدەى.

دەمەوئى ئەمە
بە ھاوړیکانم
رابگەیهنم!

بزانە باشتەین شتیش
کە روویدا لەگەڵ تۆش
هەمان شت روودەدات
دەتوانی هەمان بربار
بدەى کە من داومە نوێژ
بکە و خوداش گویى
لێت دەبێ، ئەو تۆى
خۆشەوئى
لە گوناھەکانیشت
خۆشەوئى و دەتکاتە
رۆلەى خۆى.

ئای لەو خۆشیه!! ئایا من ئیستا رۆلێ
خودام؟

بە لێ بیگومان!

ئێستا بۆ ئەوەی زیاتر خودا بناسی،
پێویستە لە نوێژدا قسەی لەگەڵ بکەیت
و لە ووشەکانی وورد بیهێوێ کە کتێبی
پیرۆزە ئەویش لەرێگەیهێوێ لەگەڵ تۆ
دەدەوی، لەمەر ئەو شتە گرنگانەی کە
ئەو هەیەتی بۆ تۆ.

ئەوێهێ خودات خۆش
بوییت. هەوالی عیسا
بە خەڵک رابگهینی
و خۆشەویستی و
هێزی خودایان نیشان
بدەیت.

بابە ئەم شتانە
چین؟

عیسا بە قوتابییهکانی ووت: (برۆن و هەموو خەڵک بکەن بە قوتابی
فیری گوێڕایهێلی هەموو ئەو شتانەیان بکەن کە من رامسپاردوون ئەوەتا من
هەموو رۆژی لەگەڵتانم (مەتا ۲۸: ۱۹-۲۰)

ئەى خودای خۆشەویست، دەزانم گوناھبارم، چەند شتیکی هەلەم
 هەلێاردوو، چەندین کاری خراپم کردوو، بمبوره، تۆ بە گەرەیی خۆت
 لێم ببوره، دەزانم کۆرەکەت کە مەسیحە بە هۆی گوناھی منەوە مردوو.

وێ بڕوام هەیه کە لە مردنت هەلساندووەتو،
 دەمەوی عیسا ببیتە خوداوەندم، سوپاست
 دەکەم بۆ خۆشەویستیەکەت کە دەمکەیت
 بە پۆلەلی خۆت، ئیستاش پرم بکە لە رۆحی
 پیروۆت تا ئەو هیژەم هەبێ کە پیویستم
 پێیەتی بۆ گۆپرایەل بوونت، ئامین.

دارا ئەمه زۆر باشه و گرنگترین بریاره له ژبانی خۆت که بیده‌ی! کتیبی پیرۆز ده‌لی گونا‌هه‌کانمان له خودا جی‌امان ده‌که‌نه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌لی: (گه‌ر به دم دانت نا به‌وه‌ی که عیسا خوداوه‌نده و به دل باوه‌ر بی‌نی که خودا له ناو مردوواندا هه‌لیسانده‌ته‌وه ئەوا رزگارت ده‌بی، چونکه باوه‌ر هینان له ده‌وه به‌ره‌و چاکه‌ت ده‌بات، دان پیا‌نایش به دم به‌ره‌و رزگاریت ده‌بات

ڕۆما ٩٠:١-١٠

ده‌توانم ب‌لیم! من به‌راستی باوه‌رم به عیسا هه‌یه که له پیا‌وی من مردووه.

که‌واته ده‌توانی له‌گه‌ڵ خودا بدویی دارا. چونکه هه‌میشه گو‌یی له نو‌یژه‌کانمانه‌و وه‌لامان ده‌داته‌وه، ئیستاش له‌گه‌ڵ من ئەو نو‌یژه ب‌لیوه.

نايهت، بهلام ئەگەر بڕۆم ئەو دیت، چونکه من بۆتانی رهوانه دهكهم.)
 كه ههزرهتی عیسا قسهكانی تهواو كرد لهگهڵ قوتابیهكانی، ئەوانیش سهیریان دهكرد وا
 بهرز دهیپتهوه بۆ ئاسمان و له بهر چاو وون بوو، ئینجا دوو فریشته هاتن و به قوتابیهكانیان
 ووت: (ئهو عیسیایه كه لهنیوانتان بهرز بۆوه بۆ ئاسمان، رۆژانیك دادی دهگهڕیتهوه لاتان.
 ههروهك خۆی وتی)

(رۆژانیك دیت كه ههزرهتی عیسا دهگهڕیتهوه لای مندلانی خودا، چونكه ههريهكێك
 باوهری بهوه ههبی كه عیسا له پیناویدا مردوه ئەوا له گوناوهكانی دهبهخشریت و تاههتایهش
 لهگهڵی دهبی. ئیتر هیچ شتیك له مهودوا له خۆشهویستی خودا جیامان ناكاتهوه.)

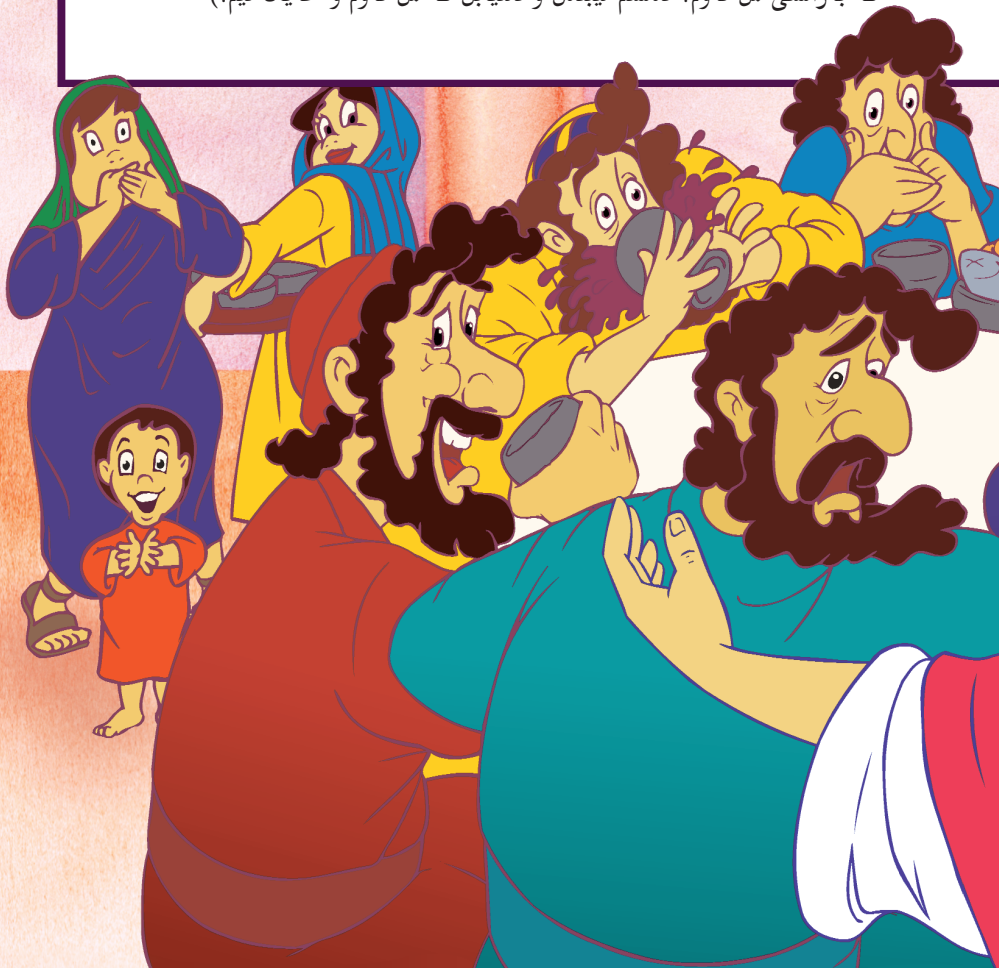

ئەمرۆ ھەرزەتی عیسا لە کوپیە؟

یۆحەننا ١٦، کرداری نیراوان ١

- (ھەرزەتی عیسا چەند ھەفتەیکە لە گەڵ قوتابیەکانی مایەو.)
 - (پیویستە ئەوان دلخۆش بووین!)
 - (بەل! بەلام، ئیستا ھەرزەتی عیسا لە کوپیە؟)
 - (شاد، ئەمە پرسباریکی جوانە.)
- ھەرزەتی عیسا ووتی: (وا باشترە بۆ ئێوە کە برۆم، چونکە گەر نەبرۆم رۆحی پیروژ

« ئەمە باشتەین بەشە لە چیرۆکە کەد»
 «بەلێ دارا، دواى ئەوەى نرخى گوناھەکانى ئێمەى دا خودا لە ناو مردواندا
 ھەلپسەندەو، ئەمە پلانى خودا بوو بۆ ئێمە.»
 دواتر، کاتى قوتابىھەکانى لەبارەى ئەمەوہ قسەیان دەکرد، لە ناکاو ھەزرەتى عیسا
 لە ناویان دەرکەوت و پێى ووتن: (ناشتى بۆ ئێوہ)
 بەلام قوتابىھەکان ھەر ھەموویان وایان زانى ئەمە خەيالە
 ئەویش لێى پرسین: (بۆچى دەترسن؟ سەیری دەست و پێیھەکانم بکەن. دەتوانن بزانیان
 کە بەراستى من ئەوم؟ دەستم لێبەدن و دلنیاين کە من ئەوم و خەيال نيم.)

هه‌ستانه‌وه‌ی عیسی له‌سیح له‌مردن

مه‌تتا ٢٨، لوقا ٢٤

هاورپیکانی چه‌زرتی عیسا ته‌رمه‌که‌یان برد و ناشتیان.
له‌به‌یانی یه‌که‌م رۆژی هه‌فته، دوو ژن چوون بۆ سه‌ر گۆره‌که‌ی. له‌ناکاودا بوومه‌له‌رزیه‌کی
گه‌وره‌ روویدا، چونکه‌ فریشته‌ی خودا له‌ ئاسمانه‌وه‌ هات و به‌ردی سه‌ر گۆره‌که‌ی لادا.
فریشته‌که‌ به‌ ژنه‌کانی ووت: (مه‌ترسن، ئێوه به‌دوای عیسی له‌ خاچدراو ده‌گه‌ڕێن،
ئهو لیڤه‌ نییه، به‌لکو هه‌ستاوه‌ته‌وه‌ له‌ مردن هه‌ر وه‌ک پێشتر وتبوی. به‌ خیرایی بڕۆن و
قوتابیه‌کانی ئاگادار بکه‌ن که‌ ئهو له‌ ناو مردوواندا هه‌ستاوه‌ته‌وه‌!)

هه زهه تی عیسا له سه ر خاچ دهه مری

لوقا ۲۳

«هه زهه تی عیسا یان له سه ر خاچ بزمارکوت کرد»

ئینجا ووتی: (ئه ی باوک، بیان به خشه چونکه نازانن چی دهکهن.)

دوو کهسی تریش که تاوانبار بوون له گه ل عیسا دران له خاچ

یه کیکیان پپی ووت: (باشه تۆ مه سیح نیت؟ دهخۆت و ئیمه ش رزگار بکه؟) بیسه لمینه

که تۆ مه سیحی [مه سیح ناویکی دیکه ی کوری خودایه]

به لام دزه که ی تر ووتی: (له خودا ناترسی؟ ئیمه له سه ر کرده وه کانمان سزا دهریین،

به لام ئه مه هیچ شتیکی نه کردووه شایانی سزادان بیت.) ئینجا ووتی: (ئه ی عیسا له

یادم مه که، کاتی له پادشاهیه کهت هاتی.)

عیسا ش ووتی: (دلنیا به هه ر ئه مرۆ له گه لم ده بی له به هه شتدا.)

– (ئایا دوا ی ئه وه ی مرد له گه ل عیسا بوو؟)

– (به لی شاد)

دوا ی ئه وه عیسا هاواری بو خودای باوک کرد و مرد.

– (بو ههسته! ئایا عیسا وه ک مرۆف له پلانی خودادا بوو؟)

– (به لی دارا، خۆی نارد که بی کهم و کورپی بوو تا بمری و سزای گونا هه کانی

ئیمه وه ر گری.)

(به‌لی شاد، ئەو هەموو خەڵکی خوێش دەوی.)

ئینجا حەزەرتی عیسیان گرت و بردیان بۆ لای پیلاتۆسی فرمانرەوا تا دادگایی بکات
بیخاتە بەندیخانەو، سەربازەکان لێیان دەداو درکیان لەسەری دادەناو گالته‌یان پێ دەکرد.
دواتر پیلاتۆس بە خەڵکەکە یۆت: (یۆتانی دەهینمە دەرەو بەلام زۆر چاک ئەو بزانن
کە من هیچم نەدۆزییەو پێی تاوانباری بکەم.)

بەلام خەڵک ھاواریان کرد: (بیکۆژە، بیکۆژە، لە خاچی بدە.)

لە دوایی دا پیلاتۆس عیسیای دایە دەست خەڵکەکە تا لە خاچی بدەن.

بەلام ئەو هیچ هەلە ی نەکردبوو، وانیبی؟

(دارا راستە، بەلام بزانە کە خودا پلانی هەیە.)

گرتنی چه زه‌تی عیسا و داد گایی کردنی

لوقا ۲۲ ، یوحنا ۱۹

(شه‌ویکیان عیسا له‌گه‌ل قوتابیه‌کانی قسه‌ی ده‌کرد، پیشه‌وا ئاینیه‌کان سه‌ربازه‌کانیان
به شمشیره‌کانیانه‌وه نارد بوو)
قوتابیه‌کانی عیسا ووتیان: خوداوهند شمشیرمان پییه له‌گه‌لیان بجه‌نگین؟ یه‌کیکیان به
شمشیره‌که‌ی له‌پیاویکی داو گوئی پری، به‌لام عیسا ووتی: (راوه‌سته، مه‌که، ده‌ستی له‌سه‌ر
گوئی پیاوه‌که دانا و چاکی کرده‌وه).
(ئایا عیسا شیفای یه‌کیک له‌دوژمنه‌کانی دا؟..)

ئىنجا مندالەكانى گرتە باوەشى خۆى و دەستى لەسەر دانان و پىرۆزى كردن.

– (منیش دەمەوى حەزەرتى عيسا پىرۆزم بکات!)

– (دارا ئەمە دەبى، چونکە عيسای مەسیح ئەمڕۆش هەروەك خۆبەتتى و مندالانى خۆش دەوى.

– «هەر چەندە خەلکانى هەبوون خۆشيان نەویست!» ئەوەى دەیکرد و فێرى خەلکى دەکرد بوو هۆى تۆرەبوونى پێشەوايانى ئاینى. ئیرەبیان بەو دەبرد کە خەلک عيسایان زۆر خۆش دەویست. بۆیە پلانیان بۆ دانا تا لە ناوى ببەن.

مهنتا ١٩، مەرقۆس ١٠

(هه زههتی عیسا بو خه لکی دهرخست که خودا مندالیشی خوش دهوی، چه ندین مندالی له مردن هه ستاندهوه، زۆریانی له جوړهها نه خوشی چاکردهوه.)

هه ندی خه لک منداله کانیا هینا بو لای هه زههتی عیسا تا نوێریان بو بکات ودهستیان له سه ر دابنی، به لام قوتابه یه کانی نه یانه یشت.

کاتی هه زههتی عیسا ئه مه ی دیت ووتی: (لیگه رین با بین بو لام، رییان لی مه گرن.

چونکه هه رکه سی باوه ریکی وه ک ئه وانی نه بی هه رگیز ناچیتته پادشاهیتتی خوداوه)

عیسای په رجووکار

مه تئا ١٤، یوحه ننا ٦

(حه زه رته عیسا شتی تری جوان وسه یریشی کردووه، باو بارانی هیور کردووه ته وه، به پیی به سر ئاودا رویشتووه.)

(ئه مه زور سه یر بووه!)

(به لی دارا، جاریکی تر زیاتر له (٥٠٠٠) کس دواى حه زه رته عیسا که وتن بو شوینیکی دوور، درهنگ داهات، هاوئل و قوتابیه کانی ویستیان خه لکه برسیه که به ریکه ن تا خواردن بو خویان بکرن)

حه زه رته عیسا پیی ووتن: پیویست ناکات بگه ریئه وه، ئیوه نانیا ن بدنه ی)

یه کی له قوتابیه کان ووتی: (کوریک (٥) نان و (٢) ماسی پییه، به لام ئه مه چه نده تا نانی ئه مه هه مووه ی پییدریت؟!

حه زه رته عیسا پینج نانه که ی وه رگرت و سوپاسی خودای کرد، ئینجا دای به خه لکه که ههروه ها ماسیه کانیش به هه مان شیوه. ئیدی هه ر هه موویان خواردییان تا تیر بوون.

– ئینجا حه زه رت به قوتابیه کانی ووت: (له ته نانه کان کوکه نه وه تا هیچ شتی به فیرو نه روات)، له م پینج نانه دووازه سه به ته له ته نانیا ن کو کردوه.

(ئه وه له تکه نانه ی که مابوووه زیاتر بوو له وه خواردنه ی له سه رتاوه

هه بوو!)

– (شاد ئه مه راسته، حه زه رته عیسا بو خه لکی ده رخت

که خودا بایه خ ده دات به پیویستیه کانیا ن، هه مان شت

له گه ل ئیمه ش ده کات کاتی داوا ی لیده که ی ن.)

عیسای نه خوش چاکه ره وه

مهتتا ٤، ٩

ههروهه هه زه رته عیسا یارمه تی خه لکی دا تا ببین
خودا هه زی به چیه، پيشانی دان که خودا نه وانی خوشی
دهو، وه نه مهشی له ریگه ی چاکر نه وه ی نه خوشیه کانیا
ناشکرا کرد.

نه خوشه کان زوو دهاته نه لای تا چاکینه وه، نازار
و نه خوشیه کانیا هه رچیه ک بووایه، یاخود نه گهر
به سترای دهستی شهیتان بووایه یان ئیفلیج بووایه عیسا
هه موویانی چاکه کرد وه.

جاریکیان پيشه وایه کی ئاینی هات بو لای عیسا و
چۆکی دادا له بهرده می و ووتی: (کچه کم مردوو، وه ره
دهستی له سه ر دانی، زیندوو ده بیته وه.)

عیسا له گه لی چوو دهستی کچه که ی
گرتوو کچه که له مردن هه ستایه وه.
(عیسا به م کرده وانه ی توانای
خودای بو خه لک ده رخت.)
(ئای! بابه ئایا عیسا به راستی
خه لکی چاکر دووه ته وه؟)
(به لی دارا، هه تا نه مرۆش نه خوش
چاک ده کاته وه. و هیه شتی لای نه و
زه حمه ت نییه.)

عیسای ماموستا

لوقا ۲، مەتتا ۲۲، یوحەننا ۳

كاتىٰ حەزرەتى عيسا تەمەنى ۱۲ سالان بوو چوو بۆ قودس و لەگەل ماموستايان دادەنيشت، و لەناو پەرستگادا گفتوگۆي پرسیاری زۆر قوولي لەگەل دەرکردن، هەموو ئەوانەي گوييان لىي دهبوو سەرسام بوون لەبارەي تيگەيشتن و وەلامدانەوهي. حەزرەتى عيسا لە بەژن وبالاو داناييدا گەشەي کرد. لاى خودا و لاى ئەوانەي دەيانناسي خۆشەويست بوو

كاتىٰ تەمەنى بووه ۳. سالان دەستى کرد بە فيرکردن و وتاردان. فيري خەلکي دەرکرد کە چۆن خودا گرنگي دەدا بەو شتەنەي مروڤ بيري لى دەرکاتەوه دىکات، وه دوو راسپاردەي گرنگي پى وتن.

«پيوسته بە هەموو دل و بە هەموو دەروون و بە هەموو هۆشەوه خودات خۆش بوويت». ئەمە مەزنترين و بەکەم راسپاردەيه. ئەمەي دیکەش وهك ئەوهي بەکەم گرنگە. نزيکەکەت وهکو خۆت خۆشبوي.

– حەزرەتى عيسا خەلکي فير دەرکرد سەبارەت بە پلانی سەيري خودا بۆ گەرانندەوهمان بۆ لاى خۆي.

– فەرمووي «راستيتان پى دهلیم: خودا بەم جوړه جيهانی خۆش ويست تەنانەت تاقە کورەکەي خۆي پيشەکەش کرد، هەتا هەموو ئەوانەي باوهرى پيدەهيئن لەناو نەچن بەلکو ژيانى هەتاهەتايي بەدەست بهيئن»

– (بابە من باوهرم بە حەزرەتى عيسا هەيه)

– (شاد. ئەمە شتيکي مەزنە.)

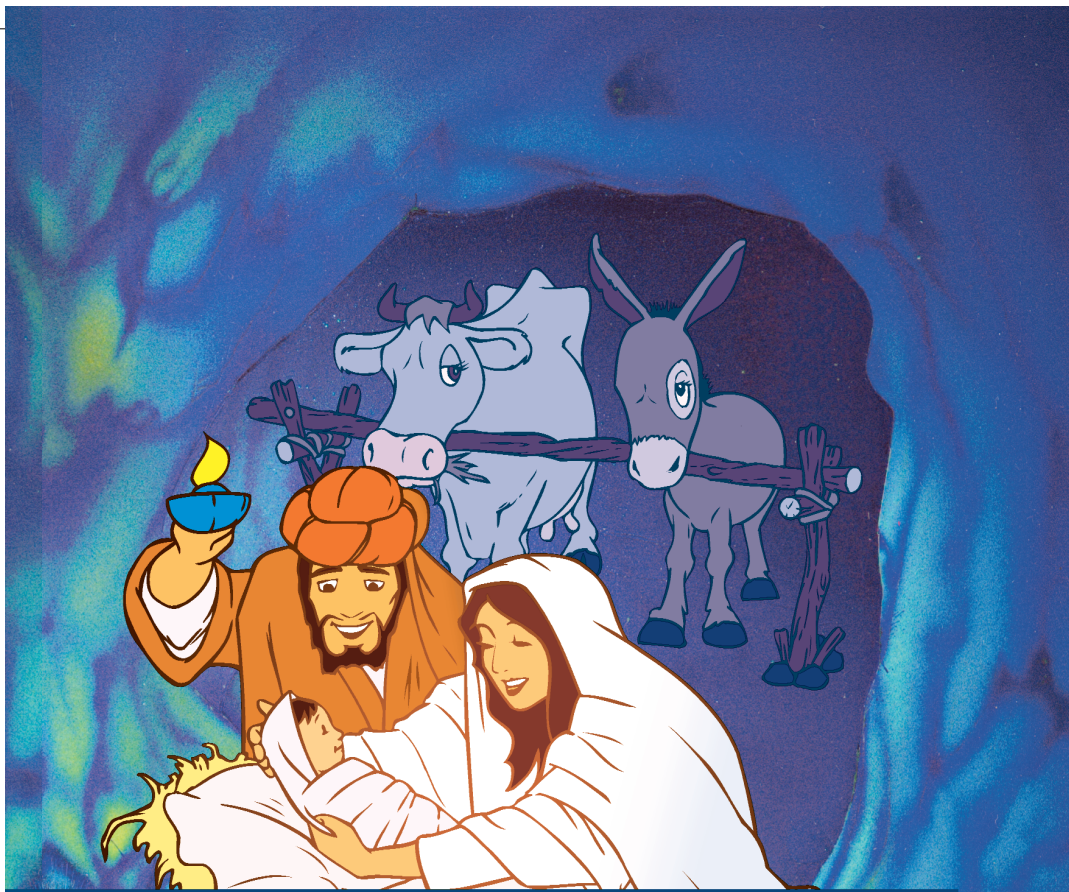

(عیسا) به واتای (خودا رزگار دهکات). پێش ئەوەی منداڵەکە لە دایک بیت،
پێویست بوو مریەم و یوسف بچنە شاری بیت لەحم.

(کاتی لەوی بوون، مریەم کۆرەکەی بوو. خودا فریشتەکانی نارد تا لە دایک
بوونی کۆرەکە بە خەڵک رابگەیهێنن، خەڵکەکش هاتن تا ئەو کارە سەیرە ببینن:
(مریەم منالێکی بوو!)

عیسا گەرە بوو، گۆپرایەلی دایک و باوکی بوو هەرگیز گوناھی
نەدەکرد.

له دايك بوونی چه زره تی عیسا

مهتتا ٨، لوقا ٢

خودا كۆره تاقانهكه ی خوی دا به مریهم كه كۆریهیهك بوو، خودا یوسفیشی
هه‌لبژارد تا یارمه‌تی مریهم بدات و ئاگای له منداڵه‌كه بی، چونكه منداڵه‌كه كۆری
خودا بوو، به بی گناه له دايك بوو.

فریشته‌یه‌کی خوداوه‌ند له خه‌ودا بو یوسف ده‌ركه‌وت و پپی وت: (مریهم
كۆریکی ده‌بی و ناوی ده‌نین عیسا، چونكه گه‌له‌كه‌ی
رزگار ده‌كات له گونا‌هه‌كانیان.)

کردنی خودایان هه‌لبژارد،
له‌ ئاکامدا هه‌موو مڕۆڤ
له‌ دواى ئه‌وان له‌ خودا
جیابوونه‌وه.

خودا ئاده‌م و حه‌واى
خۆش وىست، وىستى
ئه‌وانىش به‌ ئاره‌زووى
خۆيان ئه‌ویان خۆش بوى
و گوێرایه‌لى بن، به‌لام
ئه‌وان گوێرایه‌لى شه‌یتان
بوون و نه‌یاندەزانی
جیابوونه‌وه له‌ خودا
کاریکی زۆر خراپه‌.
له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رپێچی

مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئیمه‌
ناتوانین له‌ گه‌ل خودا بژین به‌
هۆی ئاده‌م و حه‌واوه‌؟ ئه‌مه‌
زۆرداریه‌.

کاتێ هه‌موو شتێ ئاماده‌ بوو،
خودا پلانه‌که‌ی خسته‌ کاره‌وه‌ و
به‌ کۆریه‌یه‌کی تازه‌ له‌ دایک بوو
ده‌ستی پێکرد.

ته‌نیا به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه‌ نا دارا، ئیمه‌
هه‌موومان که‌ کاریک ده‌که‌ین خودا پێی
رازی نیه‌ گوناھ ده‌که‌ین، به‌لام نیگه‌ران
مه‌به‌، خودا پلانیکی سه‌یری بۆ داناوین
تا بمانگه‌ر بێتته‌وه‌ لای خۆی. بۆ ئه‌مه‌ش
پێویستی به‌ مڕۆڤیکی ته‌واو وکامل هه‌بوو.

دهری کردن؟ ئه
خۆشی نه ده ویستن؟

ئه گهر له جیبی ئهوان
بوومایه به قسهی
شهیتانم نه ده کرد.

ئایا جاریکی تر خودا
دهبیننهوه؟

راوهسته په له مه که، خودا ئیستاش
هر خۆشی دهوین، به لام رقی له
گونا هه، چونکه گونا هه جیامان دهکاته وه له
خودا.

که واته بوچی خودا ئه
درهختهی له به هه شتدا دانا؟

گوناھی ئادهم و حهوا

یه که م کتیی تهورات په دابوون ۳

شه یتان که دوژمنی خودایه به دزیه وه له شیوهی ماریکدا خوی درخت، نهیده ویست
ئادهم و حهوا له گهلّ خودا بژین و گوپرایه لی بن.
به حهوا ی ووت: (راسته خودا فرمانی پیداون که نابیی له هیچ درهخته کانی به ههشت
بخوون؟)

حهوا ووتی: (ته نها بهری ئه و درهخته ی له ناوه راستی باخچه که دایه بۆمان نییه لی
بخوین، چونکه خودا فرموویه تی: لیی نه خوون و دهستیشی لی مه دهن نه گینا دهرمن)
شه یتان وهلامی دایه وه: (نا نامرن به لکو وهکو خوداتان لی دیت.)
ژنه هه لّخه له تا به بینینی جوانی و به له زهتی بهری درهخته که، به وهش
که و ای لیده کات زور دانا بی
(نا، نا حهوا نه یخوویت!)

(نامۆزگارییه کی باشه، به لام حهوا خواردی ههروه ها ئاده میس.)
له ناکاو ههردووکیان ههستیان به ترس کرد، خوین له خودا شارده وه،
کاتی سه ریچی خودایان کرد گوناهیان کرد، خوداش له به ههشتی
عه دهن دهری کردن.

ئادەم و حەوا تەورات

پەيدا بون ۲.۱

خودا فەرمووی: (با مرقۇ لەسەر وینەى خۇمان دروست بکەین.
وەك خۇمان) خوداوەند لەشى مرقۇى لەقورى زەوى دروست کرد و شنەى
ژیانی پێدا کرد، مرقۇ بوو بە لەشیکى زیندوو.

قور؟

(بەلى دارا، خودا توانای هەموو شتیکی هەیه.)

هەر وەها خودا فەرمووی: (باش نیە ئادەم بە تەنیا بێ، هاوبەشیکی
وەك خۇى بۆ دروست دەکەم.)

خودا ئادەمى خستە خەووە و پەراسوویەکی لی وەرگرت و ئافرەتییکی
لی دروست کرد. ئافرەتەکەى ئامادە کرد، واتە حەوا تا بپیتە هاوسەرى
ئادەم.

لە ناوەندى بەهەشتدا دەرەختى ژیان و دەرەختى زانینى چاکە و خراپە
هەبوو. خودا ئادەمى راسپارد: (ئازاد بە لە خواردنى هەر بەروبویمیکى
دەرەختەکانى باخچەکە، بەلام نەکەى لە دەرەختى زانینى چاکە و خراپە
بخۆى، چونکە ئەگەر لیی بخۆى بە راستى دەمرى.)

(لە بە هەشتدا دەژیان، ژیانیان هەمووی ناشتی و خۆشى بوو، لە
خوداوە نزیك بوون و پێی دلخۆش بوون.

بەلام، رۆژیک لە رۆژان.....)

خودا به درێژایی ١٥٠٠ سال ٤٠ کەسی بە کارهێناوه بۆ نووسینهوهی کتییی پیرۆز که له ٦٦ کتیب پیکهاتوو، بابەتی هەر هه‌موویان گونجاو و هاوڕێک بوونه به یه‌کتری. تهنه‌ا خودا ده‌توانی کتییکی له‌م جو‌ره بپینێته کایه‌وه.

ئایا خودا
کتییی
پیرۆزی
نووسیوه،
وایه؟

ئایا خودا به‌راستی
حه‌ز به‌چی
ده‌کات؟

خودا گرنگیمان پێ دده‌ات و نه‌گه‌ر داوای یارمه‌تیان لێ کرد وه‌لامان دده‌اته‌وه، نه‌و پیرۆزو بێ گه‌رده. تۆ ناتوانی نه‌و ببینی، به‌لام نه‌و هه‌موو شتی ده‌بینی و هه‌موو شتی ده‌زانێ، ده‌توانی هه‌موو شتیکیش بکات، لێ گه‌ری با گوێمان له‌ چیرۆکه‌ که‌ بێ له‌ باوکم و خۆت ده‌بینی.

له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌ خودا جیهان و هه‌موو نه‌و شتانه‌ی تیا به‌تی دروستی کردوه. ئینجا باخچه‌یه‌کی دروست کردو و ناوی لینا عه‌ده‌ن ئاماده‌ی کرد تا چاکترین دروستکراو تیایدا بژیت که‌ مرۆفه‌.

ئیمه‌؟!

طر نطترین ضیر وک

